

هو الله تعالى

اگرچه دفتر عاشقان بیان طی نشود و نامه مشتاقان بقلم امکان اتمام نپذیرد ولکن اگر بحری از وصال دست ندهد بنمی از اذکار باید قانع شد مدتی است که از مدینه قرب سبا طیری نپزیده و بلبلی بگلزار رو ننموده گویا رسم وفا از اهل بقا زایل شده و یا آزادگان را غم هجران بدل نمانده و یا دوستان بساط معنوی را قاصد مقصود نگردد و حجاب بعد محجوب نگرداند بی قاصد نامه فرستند و بدل راز گویند بی قلم رقم زنند و بی لقا وصال جویند و در عین بعد بقرب رسند بلی اینمراتب حق است ولکن این قسمت دل باشد نه نصیب آب و گل روح اگر از غذاهای معنوی مسرور است ولکن جسد را اطعمه ظاهری درخور گوش ظاهر را نغمه ظاهری باید و گوش معنوی را رنه الهی شاید چشم سری جمال باقی ملاحظه نماید و چشم سری جلال آفاقی مشاهده کند پس مقبول آن است که جمیع مراتب را باندازه قسمت بخشد و نصیب دهد

این سند از کتابخانه دیجیتال بهیابی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ مه ۲۰۲۳، ساعت ۳:۰۰ بعد از ظهر